

ČEZ *gimnazijski* PRAG

GIMNAZIJA ORMOŽ | ZABAVNO ČTIVO

2. številka | 9. letnik | junij 2019

Kot da bi bilo včeraj, se spomnim, kako sem kot urednica »težila« maturantom, da za šolski časopis zapišejo svoje vtise in misli o šoli. Zdaj sem sama del tiste generacije, ki se poslavlja od šole, zdaj je moja naloga, da se razpišem o svoji izkušnji. Zdaj tudi vem, zakaj je bilo vsako leto potrebno skoraj na kolenih prositi dijake četrtil letnikov za ta časopisni prispevek. In sicer zato, ker ni niti malo preprosto strniti misli in povzeti štirih let v tej šoli.

Z gotovostjo lahko povem, da je bilo treba v teh štirih letih dobro razmigati možgančke. To gre od šole kot izobraževalne institucije seveda tudi pričakovati, ampak ne govorim le o veliki količini znanja iz učnih načrtov, ki si ga je bilo treba nekako »vcepiti« v glavo. Treba je bilo predvsem kritično razmišljati, povezovati informacije in širiti besednjak.

Moram reči, da mi je ta šola odprla okno v svet bolj na stežaj kot kdorkoli drug poprej. Eden od razlogov za to je gotovo starostna prelomnica med otroštvom in odraslostjo, ki smo jo dočakali med šolanjem tukaj, še pomembnejša pa se mi zdi vloga profesorjev, ki so ravno v tej ključni starosti od nas zahtevali, da se zamislimo nad svetom, v katerem živimo, da stopimo korak nazaj in nanj pogledamo širše ...

Tega »poslovnega« uvodnika ne bom končala pri nabiranju znanja, saj se mi zdi prav toliko pomembna tudi toplina šole, ki jo ta pridobi s svojo majhnostjo. Že vidim, kako bom to prijetno domačnost pogrešala med študijem. Posebno me veseli, da nismo prijateljskih vezi stkali le v razredu, ampak tudi s profesorji. To dejstvo dokazuje, da so naši profesorji razumevajoči in potrpežljivi, predvsem pa človeški. Skupaj smo marsikaj doživeli in prav vse preživeli, le še matura je pred nami. Šola je bila štiri leta naš drugi dom – dom v najširšem pomenu besede.

Skupaj v dobrem in slabem. Ja, vem, kako »pocukrano« se to sliši. Ampak je pa res. Ta majhna šola ima srce.

Prijetno branje.

Modnik
Ana Rinc

VIDI SE, SLIŠI SE

- 6. Izmenjava s Škofijsko klasično gimnazijo
- 7. Informativni dan
- 8. Berem, Krive so zvezde
- 8. Pesmarice dijakov 1. letnika predšolske vzgoje
- 10. Športni dan

POTUJEMO

- 11. Buongiorno Italia
- 12. New York
- 14. Vesoljska kolonija

NOVINARJI:

Alja Barič, Nina Bokša,
Klara Branda,
Hana Črček, Kaja Horvat,
Leon Horvat, Taja Husel,
Meta Ivanuša,
Jana Jelovica, Ana Klinc,
Minea Kolenko, Ana Korpar,
Sandra Kumer, Lea Majcen,
Vid Munda, Barbara Prelog,
Maša Puklavec, Nuša Žinko

UREDнице:

Taja Husel, Klara Branda,
Renata Klemenčič

FOTOGRAFIJE:

Foto-video krožek
Gimnazije Ormož

IZBOR FOTOGRAFIJ:

Klara Branda, Taja Husel

PRELOM IN OBLIKOVANJE:

Klara Branda, Taja Husel

LEKTORICA:

Simona Meglič

MENTORICI:

Lenka Keček Vaupotič,
Simona Meglič

ČEZ GIMNAZIJSKI PRAG:

www.gimnazija-ormoz.si

IZDAJATELJICA:

Gimnazija Ormož

TISK:

Alinea

Vektorske slike vzete z:

www.freepik.com

www.all-free-download.com

AKTUALNO

16. Noč za spomine

17. Mladi za
podnebno pravičnost

18. Projekt Mladi
evropski glasovi

19. Dejavnosti
predšolske vzgoje v
šolskem letu 2018/19

20. Bron za
Gimnazijo Ormož

PROFESORJI SVETUJEJO

21. Kolesarjenje,
odbojka, tek ali...?

DIJAKI SE PREDSTAVIJO

23. "Potujem že od
malih nog"

IZMENJAVA S ŠKOFIJSKO KLASIČNO GIMNAZIJO

Dijaki 1. letnika gimnazije Ormož smo se 24. in 25. aprila odpravili z vlakom v Ljubljano, in sicer gostovat h gimnazijcem Škofijske klasične gimnazije Ljubljana. Na vlaku smo se družili in pogovarjali. Ko smo prispeli in izstopili, nas je pričakalo deževno in hladno vreme. Z dežniki in kovčki smo se odpravili iskat trolo, ki je vozila do Šentvida. Ko smo prispeli, je našo prtljago prevzela profesorica Katja Gorjup, ki je bila zraven naše profesorice, Nine Cerkenik, organizatorica izmenjave, mi pa smo se sprehodili do zavoda Sv. Stanislava in Škofijske gimnazije. Ko smo prispeli v zavod, smo se najprej okrepčali, potem pa smo odšli v ogromno dvorano, kjer so dijaki Škofijske klasične gimnazije imeli predstavitev tridnevnega projekta – socialni praktikum. Škofijska klasična gimnazija je v primerjavi z našo gimnazijo ogromna. Dijaki ne vedo, kje imajo učilnice in zlahka se izgubiš. V zavodu Sv. Stanislava ni locirana samo škofijska klasična gimnazija ampak tudi Osnovna šola Alojzija Šuštarja, Vrtec dobrega pastirja, glasbena šola, študentski dom J. F. Gnidovca in Jegličev dijaški dom, v katerem bivajo dijaki in v katerem smo prespali tudi mi.

Po uvodu smo se pridružili dijakom, ki so že bili razdeljeni v skupine, na predavanjih. Mi smo bili na predavanju o odraslih ljudeh, ki se kot duševno ali gibalno moteni zaposlijo v zavodih za usposabljanje, delo in varstvo ter tam delajo za plačilo. Na prvem predavanju nam je gospa predavala o vrstah duševnih motenj, na drugem predavanju pa konkretno o lastnih izkušnjah in Zavodu Želva, iz katerega je tudi prihajala, saj je bila tam zaposlena kot delovna terapevtka. Po predavanjih smo odšli na kosilo, se nastanili v dijaškem domu in se s trolo odpeljali v center Ljubljane na ogled Muzeja iluzij. Po ogledu smo imeli nekaj prostega časa, da smo kaj pojedli oz. smo si ogledovali Ljubljano. Spet smo sedli na trolo in se odpravili v bowling center v Šiški. Po bowlingu smo se odpravili v dom, kjer smo se družili z našimi gostitelji in kasneje vsi utrujeni zaspali.

Naslednji dan smo v Zavodih Želva imeli prakso. Odpravili smo se do zavodov v Bežigradu in centru Ljubljane. Dijaki gimnazije Ormož smo bili razdeljeni v dve skupini po tri dijake. V zavodu smo spoznali delovne inštruktorje in ostale uporabnike. Odpravili smo se na stadion, kjer so uporabniki trenirali za športno tekmovanje na različnih področjih, ki bo v Vrhnikih. Mi smo jih pa seveda vzpodbujali in jim pomagali ter klepetali z njimi. Po treningu smo se odpravili nazaj v zavod, kjer smo se družili do kosila. Po kosilu smo se odpravili na kratek sprehod in se spet pogovarjali.

Ugotovili smo, da tem ljudem nikoli ne zmanjka tem za pogovor, da so veseli vsake informacije, ki jim jo poveš in da se spoznajo na veliko področij in se radi vključijo v pogovor. Počasi se je druženje bližalo koncu, tako smo se poslovili in se odpravili nazaj v center Ljubljane, kjer smo se usedli na breg reke Ljubljanice, popili pijačo in čakali na vlak. Z večernim vlakom smo se polni novih izkušenj in novega znanja pripeljali v Ormož in tako pametno izkoristili dva prečudovita dneva.

Kaja H.

Informativni dan

Letošnjo pomlad je devetošolce osnovnih šol čakala pomembna odločitev. Odločati so se morali o nadaljnji poti svojega šolanja. V gimnaziji smo jim za lažjo odločitev 15. in 16. februarja pripravili informativni dan. V petek 15. februarja smo se zbirali v avli šole, v kateri je bil pripravljen glasbeni in kulturni program. Ob deveti uri smo se skupaj odpravili v jedilnico, kjer je goste nagovorila ravnateljica Klavdija Zorjan Škorjanec. Sledil je kulturni program, ki smo ga priredili kot televizijsko oddajo InfoDan. Po informacijah so si bodoči dijaki in starši lahko ogledali šolo in se vključili v delavnice, ki smo jih pripravili zanje.

V pritličju smo pripravili računalniško in lutkovno delavnico. V računalniški delavnici so učenci izvedeli več o pouku informatike in programiranju. Dijaki drugega letnika predšolske vzgoje so pripravili kamišibaj predstavo. Prvo nadstropje šole je ta dan postalo bogatejše za še eno stensko poslikavo. Dijakinje gimnazije so pred naravoslovno učilnico steno okrasile s kemijskimi, in fizikalnimi elementi. Gostje so se v tem nadstropju lahko udeležili jezikovne in kemijske delavnice. V jezikovni delavnici sta profesorici pripravili angleške in nemške igre, s katerimi sta prebili led in pokazali, da je učenje jezikov tudi v gimnaziji zabavno. Profesor kemije je za nas pripravil razburljive kemijske poskuse, ki so dobesedno pretresli učence. Po ogledu so se učenci lahko odpravili v jedilnico, kjer jih je čakala pogostitev ali pa v čvekalnico, kjer smo dijaki spregovorili nekaj besed z učenci. Enak program smo ponovili v petek popoldan in soboto dopoldan. Vsem osnovnošolcem želimo veliko sreče pri odločitvi o nadaljnjem šolanju in v naslednjem šolskem letu.

BEREM, KRIVE SO ZVEZDE

Dijaki bralnega kluba smo si preteklo sredo, 28. maja v prostorih Mladinskega centra ogledali film, ki smo ga dolgo pričakovali, posnet po literarni predlogi Johna Greena z naslovom Krive so zvezde. Udeleženci kluba smo se med šolskim letom sestajali in diskutirali o književnih junakih, stališčih, vrednotah in smislu življenja, ki ga sprejemamo tako samoumevno. V to nas je popeljala mlada Hazel, glavna protagonistka knjige, s svojo kratko, a izjemno zahtevno življenjsko potjo. Že kot 11-letna deklica se je morala spopasti s pljučnim rakom, zaradi katerega je postalo njeno življenje »boleč pekel«.

Kljub temu pa se je z močno voljo in dvema cevka v nosu nepopustljivo borila z boleznijo in vsemi drugimi problemi najstništva, pa ne zaradi strahu pred smrtjo, ampak zaradi strahu pred prizadetostjo in žalostjo, ki jo bo pustila njena smrt. Prav knjige kot je ta, te prebudijo iz vsakdanje rutine in ti pokažejo, kako pomembno je, da smo hvaležni za vsak nov dan ter sledimo svojim sanjam, pa tudi če so edine sanje to, da izvemo konec najljubše knjige.

Sandra K.

Pesmarice dijakov 1. letnika predšolske vzgoje

Dijaki 1. letnika predšolske vzgoje smo pri predmetih umetnost in informacijsko-komunikacijska tehnologija ustvarili vsak svojo pesmarico. Pesmi, ki so v teh pesmaricah, smo dijaki napisali sami.

Pri pouku umetnosti smo s pomočjo profesorja Aleša Lubija napisali vsak svojo melodijo ter besedilo, nato smo ga v programu Sibelius računalniško zapisali. Pri likovni umetnosti smo k pesmicam dodali tudi likovni izdelek. Ko smo napisali vse pesmi, smo jih pri pouku informacijska-komunikacijska tehnologija urejali. Vsak je svojo pesmarico naslovil ter jo uredil po lastni želji. V pesmarico smo dodali tudi likovne izdelke. Pesmice se navezujejo na različne teme, kot so na primer živali, poletje in druge.

S tem izdelkom smo pridobili nova znanja, kot je na primer uporaba programa Sibelius. Pesmarice so namenjene predvsem otrokom, lahko pa jih uporabljajo tudi vzgojitelji in vzgojiteljice pri svojem delu v vrtcu. Spodaj lahko vidite nekaj primerov pesmi iz pesmaric.

Ana E., Barbara P.

MAVRICA

(Teja Cimerman)

Vsakdo rad bi šel do tja,
kjer se mavrica konča,
tam se pleše sem in tja,
gremo tja do konca.

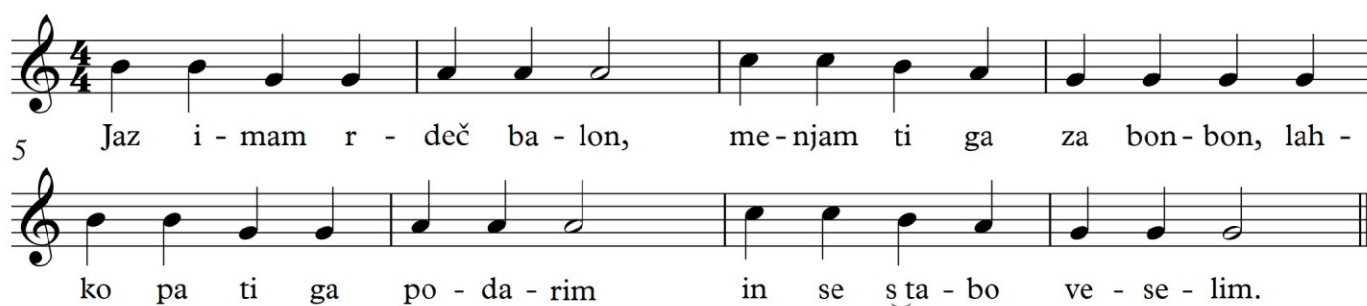

RDEČ BALON

(Barbara Prelog)

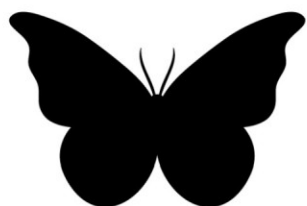
Jaz imam rdeč balon,
menjam ti ga za bonbon,
lahko pa ti ga podarim
in se s tabo veselim.

METULJČEK

(Ines Horvat)

Metuljček je rdeč,
metuljček je leteč,
metuljček je zabaven,
ker vedno hoče zraven.

ŠPORTNI DAN

»Varujem«, »plezam«

V okviru športnega dne smo se dijaki glede na svoje interese udeležili različnih aktivnosti. Med njimi tudi plezanja, ki se je izvajalo v Plezalnem centru Ljubljana. Najprej smo se v garderobah preoblekli v športna oblačila in se z inštruktorjema pogovorili o temeljnih varnostnih pravilih, ki jih je potrebno upoštevati. Sledilo je pomerjanje plezalnih pasov in učenje tehnike zavezovanja.

Po nekaj popolnih osmicah in pregledu smo bili pripravljeni na našo prvo plezalno izkušnjo. Naučili smo se pravilnega varovanja in predvsem zaupanja, saj pravih pogojev za nesrečo s padcem ni bilo. Nekaj dijakov se je spopadlo tudi z mnogo višjo steno, ki smo jo po nekaj poskusih uspešno preplezali. Za zaključek smo obiskali še prostore za prosto ali tako imenovano balvansko plezanje brez vrvi. Priučili smo se popolnega padca z vmesnim počepom. Ta absorbira dovolj energije, da ne gre kakšna roka ali noga. Zanimivo je bilo opazovati, kako hitro so se začetni prestrašeni pogledi na steno sprevrgli v veselje ob dosegu vrha in tarnanje zaradi potenja rok in bolečin v mišicah. Vsi udeleženci smo se na koncu strinjali, da je plezanje zelo zahteven šport tako fizično kot psihično, vse pa odtehta velika mera zabave, ponosa in čudovitega razgleda.

Sandra K.

Plavanje

V okviru športnega dne se je del dijakov odpravilo tudi na plavanje v vodno mesto Atlantis. Najprej smo se udobno namestili na ležalnike in si pošteno ogledali celoten kompleks, ki nas je že na prvi pogled s svojo velikostjo in obsežnostjo zelo navdušil. Po skromni malici smo se hitro pognali v bazene, saj smo hoteli najbolje izkoristiti čas in se zabavali kar tri ure. Mislim, da so največja atrakcija bili tobogani, po katerih smo se spuščali z napihljivimi blazinami - je pa res, da so bile stopnice zelo utrudljive. Mislim, da je Atlantis super izbira za rekreacijo ali le za sproščanje v bazenu.

Taja H.

Buongiorno Italia

Konec aprila se je v zgodnjih jutranjih urah 44 učencev odpravilo na izbirno ekskurzijo v Italijo. V štirih dneh popotovanja po Italiji smo si ogledali najznamenitejša mesta Italije; Firenze, Sieno, San Gimignano in Rim, ogledali pa smo si tudi Vatikan in Tivoli.

Prvi dan smo po naporni vožnji komaj pričakali Firenze. Tam smo si najprej ogledali repliko Michelangelovega Davida, ki je stala na prelepi razgledni točki, s katere smo videli celotne Firenze. Nato smo si med drugim ogledali Baziliko Svetega Križa, ki nam je bila zelo všeč zaradi različnih zanimivosti, kot na primer družinska kapela rodbine Medici. V spomin so se nam najbolj vtisnili audio vodiči z eno slušalko. Med prostim časom v Firencah smo imeli možnost poskusiti tamkajšnjo hrano – zlasti sladoled, nad katero pa smo bili kljub visokim cenam navdušeni. Večerja v hotelu je bila zanimiva, saj smo za predjed dobili makarone.

Naslednji dan smo se odpravili v San Gimignano. Mesto se nam je vtisnilo v spomin zaradi svoje zgradbe, saj je zidano iz kamna in nad nekaterimi hišami so ohranjeni visoki stolpi. Z višino stolpov so družine dokazovale svojo ekonomsko moč. Popoldne smo obiskali Sieno, kjer smo vsi občudovali glavni trg. Tam smo se tudi naučili, da na trgu ne smemo jesti sede, saj ni spoštljivo in je proti pravilom. V Sieni je bil tudi čas za nakupe raznih spominkov. Zagotovo pa je ne bomo pozabili po prigodi, ki se nam je zgodila. Ko smo zapuščali glavni trg, smo se izgubili. Ko smo vsi radovedni iskali pot do avtobusa, smo nepričakovano zašli v ulico, kjer smo naleteli na parado z godbo oblečeno v srednjeveškem stilu. Zvečer smo po dnevu polnem dogodivščin odpravili v hotel na obrobju Rima. Nad hotelom smo bili zelo navdušeni, saj so sobe bile zelo prostorne.

Tretji dan smo se potepali po Rimu, videli smo veliko znamenitosti, med katerimi sta se nam v spomin najbolj vtisnili Kolosej in Panteon. V Rimu pa smo dočakali tudi nezaželen dež, vendar se je dokaj hitro zjasnilo. Popoldne smo se odpravili v Vatikan. V Vatikanu smo videli znameniti balkon, s katerega papež nagovarja ljudstvo. Videli smo tudi svetovno znano Baziliko Svetega Petra, v kateri nas je najbolj osupnila Pieta.

Zadnji dan smo se lahko zbudili malo kasneje, tako da smo se zares naspali. Odpravili smo se v park Tivoli, kjer smo imeli prosti čas. Sami smo si tako ogledali Hadrijanovo vilo, ki je bila pravzaprav mesto v malem, lahko smo se tudi usedli v park in počivali.

Po ogledu parka smo se odpravili na dolgo pot domov, ki smo si jo krajšali z družabnimi igrami in pot je minila, kot bi mignil.

Skozi vse štiri dni smo imeli lepo vreme, ogledali smo si veliko znamenitosti, o katerih se učimo v šoli, spoznali smo lokalno hrano in se naužili kulture in kar je najpomembneje, imeli smo se fajn!

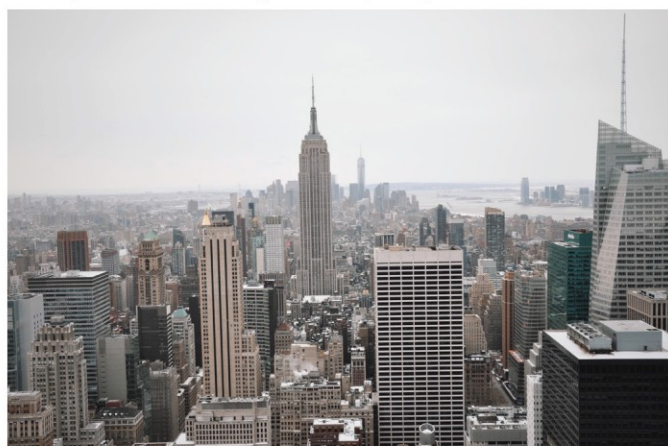
Alja B.

NEW YORK

Z Leo-Marie Dovečar sva letos februarja obiskali New York, ZDA.

Pot je bila dokaj naporna, saj smo morali dvakrat prestopiti na drugo letalo. Do Dunaja naju je pripeljal avtobus, od tam pa sva leteli proti Zürichu. Prispeli sva opoldne in se po temeljitem pregledu na JFK letališču z avtobusom odpeljali do hotela v Brooklynu. Prvi dan sva si ogledali okoliš in se sprehajali po ulici Broadway, iz najine hotelske sobe pa sva imeli razgled na spodnji Manhattan.

Drugi dan sva se po zajtrku z metrojem peljali do južnega dela Manhattana in se sprehodili mimo finančne prestolnice Wall Street. Nadaljevali sva s plovbo do znamenitega Liberty Islanda in Kipa svobode, ki velja za simbol države in je eden najbolj prepoznavnih spomenikov na svetu. Po ogledu naju je ladjica popeljala še do Ellis Islanda, kjer je dolga leta delovala sprejemnica in prva postaja za priseljence v ZDA, na kar danes spominja na otoku urejen muzej priseljevanja. Ko sva se vrnila na Manhattan, sva se sprehodili mimo točke Ground Zero, kjer je nekoč stal World Trade Center. Sprehodili sva se tudi mimo kapele Sv. Pavla, ki slovi kot najstarejša cerkev na Manhattnu, zgrajena pa je bila v 18. stoletju. Sprehodili sva se tudi preko brooklynskega mostu, ki še danes velja za enega najlepših na svetu. Ob koncu dneva sva obiskali še Kitajsko in Italijansko četrt ter Soho.

Peti dan sva dopoldne izkoristili za ogled Metropolitanskega muzeja, ki je z dvema milijonoma umetniških del največji muzej umetnosti v ZDA. Njegova zbirka obsega velika dela klasične antike in starega Egipta, evropsko umetnost srednjega in novega veka, vrhunska dela ameriške umetnosti ter številne druge zbirke. Po ogledu sva se napotili proti Centralnemu parku in si ogledali spomenik Strawberry Fields, mesto, kjer je življenje izgubil legendarni član skupine The Beatles, John Lenon, znamenit hotel Plaza iz številnih filmov, Bow Bridge, ki velja za enega najbolj romantičnih mostov v New Yorku, ter Bathesta Fountain. Sledil je sprehod po ulici Pete Avenije mimo bleščečih trgovin z do neba visokimi cenami do Trump Towerja in katedrale Sv. Patrika. Videli sva tudi Radio City Hall, blizu katerega je tudi Rockefeller Center, kjer je v prazničnem času postavljeno znamenito drevesce, pokrito s kristali Swarovski. Ob koncu dneva sva si prihranili ogled Times Square, ki je točno takšen kot v filmih – gneča, trgovine, zanimivi ljudje.

Tretji dan sva skozi Lincolnov predor potovali do Zvezdne države New Jersey, kjer sva si ogledali Metlife Stadion, ki je letos gostil Super Bowl. Spet sva se vrnila na Manhattan, kjer je sledil ogled glavne železniške postaje Grand Central Station, ki velja za eno največjih na svetu. Sledil je ogled Bryant parka, v katerem prebivalci mesta preživijo veliko prostih ur. Blizu je bila tudi javna knjižnica, od katere sva se sprehodili do Flatiron Buildinga ter Greenwich Villaga, od tam pa do slovenske cerkve Sv. Cirila, kjer mašuje pater Krizolog.

Četrti dan sva obiskali sedež Združenih narodov, kjer je sledil voden ogled, nato pa sva malo nakupovali. Popoldne sva si ogledali Prirodoslovni muzej, ki velja za enega večjih in najbolj obiskanih v ZDA.

Šesti dan sva začeli z raziskovanjem severnega dela Manhattan, Harlema in Morningside Heightsa. Pogled na Colombia University izgleda tako kot v filmu Ghostbusters iz leta 1984. Na poti proti znameniti 125. ulici v Harlemu sva šli tudi mimo katedrale St. John the Divine. 125. ulica je spomenka za skupnost in kulturo Newyorčanov z afriškimi in latinsko-ameriškimi koreninami. Po vrnitvi v hotel sva se še malo sprehodili po osrčju Brooklyna.

Zadnji dan sva se po zajtrku z avtobusom peljali do letališča Newark v New Jerseju, od tam pa sva leteli preko Frankfurta na Dunaj.

Če sem iskrena, sem si morala po vrnitvi domov pošteno odpočiti, ampak bi se brez pomisleka takoj vrnila. Ves teden je bil poln avantur, novosti in nerealnih doživetij, ki nama bodo za vedno ostali v spominu. Mislim, da bi moral to doživeti vsak – vse ulice so podobne, ampak vsaka ima svoj čar in zgodovino.

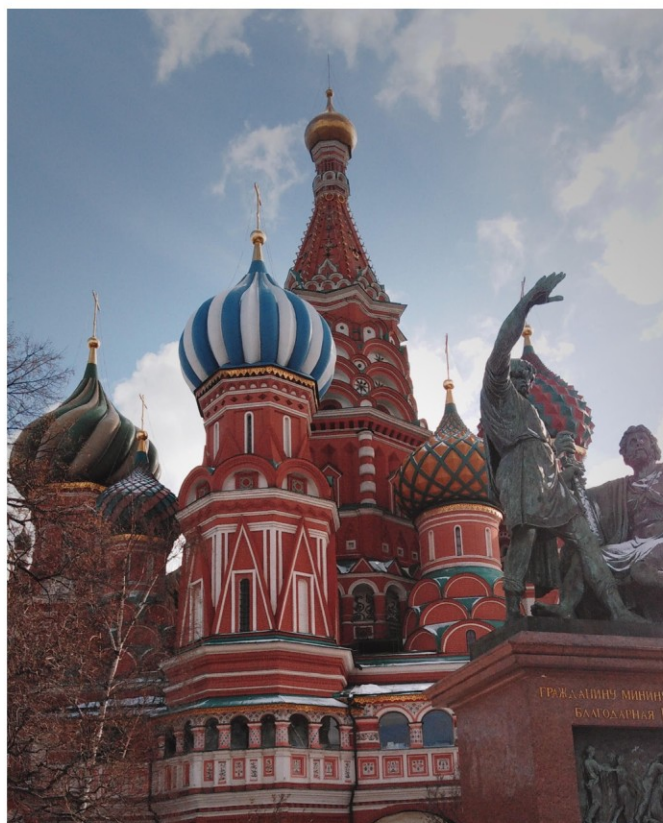
Taja H.

VESOLJSKA KOLONIJA

V tem šolskem letu sem se udeležil ekskurzije v Rusijo, ki je potekala od 25. februarja do 3. marca. Organiziralo jo je Društvo Slovenija Rusija, Center za pripravo kozmonavtov Jurij Gagarin in društvo Prosto kosmos (Enostavno veselje), vodil pa nas je avtor knjige Vesoljske pasti in odličen poznavalec kozmonavtičke Vojko Kogej. Na ekskurzijo smo se udeleženci morali pripraviti. Pridobiti smo namreč morali vizo za potovanje, prebrati knjigo Vesoljske pasti in rešiti kviz o vesoljskih poletih. Na sestanku v Ljubljani so nas podrobneje seznanili z vsebino ekskurzije in s pomembnejšimi informacijami o potovanju.

23 udeležencev je iz Brnika poletelo v Moskvo, na letališče Šeremetjevo, od koder smo svojo pot nadaljevali v Zvezdno mesto, to je zaprto administrativno območje 32 kilometrov jugovzhodno od Moskve. Mesto je nastalo med hladno vojno in je služilo kot bivalno in delovno območje za kozmonavte ter njihove družine. Za vstop v mesto je potrebno posebno dovoljenje, ki smo ga imeli, zato smo brez težav prešli vse kontrolne točke ter se nastanili v hotelu.

V dnevih, ki so sledili, smo si najprej ogledali tehnično območje Centra, kjer so med drugim simulatorji vesoljske ladje Sojuz, postaje Mir, raketoplana Buran in ruskega dela Mednarodne vesoljske postaje.

Udeležili smo se tudi predavanja o raketoplanu Buran ter o vesoljskem sprehodu, kjer so nas seznanili z značilnostmi skafandrov in s prvim vesoljskim sprehodom vseh časov, ki ga je izvedel ruski kozmonavt Leonov. Zelo zanimivo je bilo tudi predavanje o vesoljski medicini, kjer nam je zdravnica predstavila postopke za izbor kandidatov, naprave za zagotavljanje zdravja kozmonavtov in vesoljsko prehrano. Preizkusili smo se še v delu z rokavicami pod tlakom, pod kakršnim delajo kozmonavti v vesolju.

Obiskali smo tudi Muzej kozmonavtičnosti, za zgraditev katerega je dal pobudo sam Jurij Gagarin, prvi človek v vesolju, kjer smo videli vse od vesoljskega stranišča do prve slike, naslikane v vesolju. V tej zgradbi smo obiskali še Gagarinov kabinet, ki je ostal takšen, kot je bil ob času njegove smrti.

Ogledali smo si tudi centrifugo CF-18, ki jo še danes uporabljajo za urjenje kozmonavtov pri velikih pospeških, in planetarij, od koder vidimo toliko zvezd, kot jih vidijo iz mednarodne vesoljske postaje.

Naše bivanje v Zvezdnem mestu se je počasi bližalo koncu, sledila je le še vaja na simulatorjih vesoljske ladje Sojuz in simulatorju letal, nato pa nam je kozmonavt podelil simbolična spričevala o uspešno opravljenem šolanju.

Zadnja dva dni smo preživel v Moskvi in si ogledali glavne znamenitosti prestolnice Rusije, obiskali Memorialni muzej kozmonavtičnosti, Alejo kozmonavtov, paviljon Kosmos, hišo glavnega konstruktorja vesoljskih plovil Sergeja P. Koroljova ter muzej letalstva. Po napornem, a lepem tednu smo se vrnili v Slovenijo.

Ekskurzija je bila enkratna izkušnja, ki mi je dala nov pogled na osvajanje vesolja, priporočal pa bi jo vsakomur, ki ga ta tema zanima.

Vid M.

Noč za spomine

Pa je tudi naša generacija dočakala naš maturantski ples. Ples, ki je tema tisoč in enega hollywoodskega filma, je bil tudi za nas, kot že za mnoge maturante pred nami, nekaj posebnega. Prijetne obveznosti organizacije maturantskega plesa so vsaj za nekaj časa razbile napeto vzdušje priprav na maturo, ki se vleče čez ves četrti letnik. Za eno noč smo potisnili običajne skrbi na stran. V petek, 1. 2. 2019, nas je skrbelo le, kako dolgo bodo držali kodri, ali so ličila vodoodporna, bodo gležnji ostali celi v visokih petah in ali bomo izpeljali program po načrtih. Spomnim se, kaj vse mi je rojilo po glavi tistega dne, ampak ko so se prižgali žarometi in je šlo zares, sem uživala od prve do zadnje sekunde.

Organizacijsko plat našega plesa je prevzela plesna šola Pingi s plesnim učiteljem Alenom na čelu. Skupaj smo že od oktobra na plesnih vajah mehčali kolena, da smo lahko na plesu pokazali kar zajeten nabor najprej elegantnejših nato pa še temperamentnejših plesov. Plesali pa nismo le mi, ampak so se nam z veseljem pridružili tudi profesorji, župani in naši gostje, sploh takrat, ko so oder prevzeli Mambo Kings. Zraven plesa so večer zaznamovale tudi številne zahvale in zabavni program, ki smo ga pripravili za bolj sproščen del večera. Seveda kake malenkosti v programu niso šle po planu, najbolj žalostni pa smo bili, ko smo izvedeli, da je naš razrednik ravno na ta večer zbolel. (Profesor, še vedno ste nam dolžni druženje na pikniku, da nadoknadimo zamujeno.)

Ko se spomnim maturantskega plesa, me prevzamejo občutki posameznih trenutkov, ki skupaj sestavljajo nepozabno zgodbo: metuljčki v trebuhu pred predstavitvijo parov, nerodno zapenjanje kotiljonov, odpeta melodija maturantske himne, ritem četvorke, rahlo tresoč glas ob pozdravnem nagovoru, elegantna drža pri standardnih plesih, zmeda z orhidejami in vrtnicami za profesorje, Alenov govor o majhnosti in srčnosti naše šole, mehkejša kolena pri drugem delu plesov, solzice po zahvali staršem, bliskavice fotografov, sezutih čevljev s peto in krajše oblekice, polnočna četvorka z baloni, odplesana krepko po dvanajsti in za konec še Balerina. Cela noč obujanja in ustvarjanja spominov. Bi lahko sestavili še boljši scenarij?

Ana Klinc

Mladi za podnebno pravičnost

Zbrani s transparenti v boju pod geslom Mladi za podnebno pravičnost, oz. Podnebni štrajk opozarjamo na izpuste CO₂, izlive nafte, višanje temperatur ... Zahtevamo rešitve, kot so omejitev sečnje gozdov, očiščenje voda, takojšen prehod na nizkoogljične vire ...

Kdo mislimo, da smo! Smo le skupina mladih, ki upa na to, da bodo slišani. Mogoče je bilo tako do sedaj, ampak kdo pravi, da je beseda revolucija rezervirana za starejše, »zrelejše« rodove, katerih čisti pogled na situacijo zastira želja po dobičku, verjetno pa še kakšna plastična vrečka. Prav zaradi tega se je to breme prekotilo na nas, na naša mlada pleča, ki v teh letih naj ne bi skrbela za to, da jim bodo drobni trdni delci, dušikovi oksidi in ozon, tri najbolj zastopana onesnaževala v zraku, skrajšala življenjsko dobo za najmanj osem mesecev. Smo skupina, ki ji še ni potrebno skrbeti za to, da bi zaradi shodov, kakor je današnji, izgubila službo. Živimo v svobodni, samostojni državi s pravico do svobodnega govora in smo dobro seznanjeni s problemi, ki težijo naš planet.

Informacij prav tako ne prejemamo le iz medijev, ampak tudi iz drugih virov, s katerimi nas dobronamerno bombardirajo v šolah. Smo edini, ki zmoremo zadostno mero objektivne perspektive, se znamo postaviti za svoja dobro argumentirana prepričanja in smo pripravljeni končati to norijo, ki vleče Geo v propad. Žal pa smo do sedaj sedeli v molku. Žalostno je pomisliti na to, da narava govori, a človeški rod še zmeraj ne posluša. Kaj bomo naredili kot posamezniki? Še posebej zato, ker nihče izmed nas ne živi brez greha onesnaževanja.

Vsi se vozimo z avtomobili – promet predstavlja 15 % izpustov toplogrednih plinov. Vsi pozimi kurimo na fosilna goriva – s tem prispevamo okrog 80 % svetovnih antropogenih izpustov CO₂. Zmoti me ta beseda vsi. Če vsi to počnejo, je potem prav? Potemtakem, če vsi z lopato in plastično vrečko denarja pod roko kopljejo grob, si ga moram tudi jaz? Čeprav vem, da ni prav in da tega nočem?

Na svetu je sedem milijard ljudi. Kaj le lahko ena sedemmilijardinka naredi s tem, da namesto plastične vrečke vzame platneno vrečko ali košaro? Gotovo ste že slišali za metuljev efekt. To je pojav, pri katerem lahko zamah s krilom metulja v Indiji, povzroči orkan v Kanadi. Na to, da naj v trgovino raje vzamejo košaro, lahko opozorite svojo družino, prijatelje, znance in jim postavite dober zgled. Vest se ponese naprej in tako nastanejo shodi, kot je bil petkov. Če se poveže celotna Slovenija, je to že dva milijona sedemmilijardink oz. dve sedemtisočinki, kar je delež precej povečalo.

Bolj kot besede so važna dejanja. Vse se začne pri enem papirčku, pri enem zasajenem drevesu, pri enem električnem vozilu. Naj se molk konča. Reciklirajmo, uporabljajmo javni promet in obnovljive vire energije, predvsem pa poskrbimo za naš planet, saj je edinstven in ga preprosto ne moremo zavreči kot plastično vrečko.

Sandra K.

Projekt Mladi evropski glasovi

Gimnazija Ormož je kot šola partnerica sodelovala v projektu Televizije AS Murska Sobota (PRAK d. o. o.) Mladi evropski glasovi (»Young EU Voices«), ki ga je razpisal Evropski parlament. Dijaki 4. letnika, Tjaša Kolarič Zdravec, Žan Ivanuša in Anže Notersberg, so v sklopu projekta v več segmentih raziskovali tematiko reforma azila. Skupaj z mentorjem, novinarjem Marjanom Maučecem, so pripravili tri 15-minutne TV oddaje, ki si jih lahko ogledate tudi na Facebooku Gimnazije Ormož in TV AS Murska Sobota.

Med 24. in 28. marcem 2019 so se skupaj z mladimi raziskovalci iz Gimnazije Murska Sobota, Srednje šole Slovenska Bistrica, Ekonomske šole Murska Sobota – Višje strokovne šole, Alma Mater Europea Maribor in s snemalno ekipo TV AS udeležili strokovne ekskurzije v Strasbourg, kjer so si ogledali Evropski parlament, spoznali njegovo vlogo pri oblikovanju in izvajanju evropske in posledično državne zakonodaje ter posneli intervju z evropskimi poslanci. Naši dijaki so se o reformi azila pogovarjali s poslancema Tanjo Fajon in Francem Bogovičem. V zaključni fazi projekta sta se Žan in Anže 16. maja 2019 udeležila čajanke z evropskim poslancem Lojzetom Peterletom v Domu upokojencev Ptuj. Dijaki so skozi projekt pridobili nove izkušnje – med drugim so spoznali novinarsko delo, potek priprave, snemanja in obdelave TV prispevka.

V prvi oddaji nas Tjaša, Anže in Žan seznani s teorijo azila in z zgodovino selitev, izvemo, kdo so begunci oziroma migranti ter kakšni so postopki, ki jih ob njihovem prijemu opravi policija. V drugi oddaji izvemo, kako mednarodna zaščita deluje v praksi. Tjaša, Anže in Žan so obiskali azilni dom v Ljubljani, nevladne organizacije in osnovno šolo Livada. Ker je reforma azila skupna evropska tema, je Tjašo, Anžeta in Žana zanimalo, kaj o njej pravijo naši evropski poslanci. V zadnji oddaji so se o skupni evropski temi pogovarjali z evropskima poslancema Tanjo Fajon in Francem Bogovičem.

Lenka Keček Vaupotič

Dejavnosti predšolske vzgoje v šolskem letu 2018/19

Dijaki predšolske vzgoje razvijajo različne veščine za delo z otroki. V šolskem letu 2018/19 so bili izjemno aktivni in ustvarjalni, največ izkušenj pa zagotovo pridobivajo na obvezni praksi v vrtcih. Letos so na poseben način – s kamišibaj gledališčem – predstavljali program predšolske vzgoje po osnovnih šolah in na informativnem dnevu. Dijaki (kamišibajkarji) doživeto pripovedujejo zgodbo ob slikah/ilustracijah v lesenem odru (butaju). Veliko se povezujemo z lokalnim okoljem, saj sta naši stalnici sodelovanje na Severlandiji in mini olimpijada.

Dijakinje 4. letnika so se letos izjemno potrudile in pripravile svojo dramsko predstavo z naslovom Srečno do konca dni; zanj je napisala scenarij dijakinja Zala Šešerko. Premiera je bila 6. novembra 2018 v šolski jedilnici, vabljeni pa so bili vsi okoliški otroci. Nato so predstavo zaigrale še trikrat: za učence prve triade OŠ Ormož, za otroke v Vrtcu Ivanjkovci in za dijake 3. letnika predšolske vzgoje. Zaradi priprav na poklicno maturo so svojo igro predale dijakom 3. letnikov, ki so z njo še naprej od februarja do maja 2019 uspešno gostovali po vrtcih – obiskali so Sveti Tomaž, Podgorce, Ormož in Veliko Nedeljo.

Poleg predstave smo pripravili tudi zanimive ustvarjalne in naravoslovne delavnice, namenjene predšolskim otrokom ter prvi triadi osnovne šole. Izvedli smo božične in velikonočne likovne delavnice, športne gibalnice in banse. Otroci so spoznavali eksperimente z vulkani in vodo. Med šolskim letom nastajajo tudi drugi zanimivi izdelki za otroke: matematične in družabne igre, preprosti naravoslovni poskusi, računalniške animacije, izvirne otroške zgodbe in slikanice, pravljične ure, glasbene točke in otroške pesmice izmišljarije.

Aleksandra Štih

Bron za Gimnazijo Ormož

V Celju je v torek, 23. aprila 2019, v prelepi športni dvorani I. gimnazije v Celju potekal finale državnega prvenstva 2019 v rokometu za dijakinje. V letošnjem šolskem letu so imele pravico nastopa dijakinje rojene leta 2000 in mlajše. Skozi predtekmovanja so si uvrstitev na zaključni turnir najboljše četverice priborile naslednje šole: I. gimnazija v Celju (gostiteljice), Gimnazija Šiška, Srednja šola Izola in prvič v zgodovini ekipa dijakinj Gimnazije Ormož. Doslej so bili rokometaši tisti, ki so za Gimnazijo Ormož po tekočem traku beležili izjemne rezultate in osvajali tudi naslove državnih prvakov. Med drugimi tudi edini ormoški olimpijec Marko Bezjak. Tokrat so s predstavami skozi vse šolsko leto presenečale dijakinje in po prikazanem v Celju povsem upravičile nastop na zaključnem turnirju.

V prvi tekmi so Ormožanke imele na "pladnju" favorita iz Ljubljane, GIMNAZIJO ŠIŠKA, a so po prednosti šestih zadetkov v 1. polčasu v 2. polčasu preveč popustile in zapravile kup priložnosti za senzacijo, in sicer v 37. minuti protinapad za vodstvo s 15:13. Na koncu štirje zaporedni goli nasprotnic in zmaga Ljubljančank s 17:14 (4:8). Takoj po težki tekmi so Ormožanke zaigrale proti SREDNJI ŠOLI IZOLA in v tekmi "gol za gol" na koncu slavile z golom prednosti 20:19 (11:10). Tako se je lahko pričelo veselje ob osvojitvi BRONA. Uspeh je še toliko večji, saj gre za prvo generacijo ormoških dijakinj, ki so se uvrstile na zaključni turnir srednješolskega rokometu in osvojile medaljo. ČESTITKE!

Za Gimnazijo Ormož so nastopile: Kaja Korpar, Urška Belšak (vratarki); Zala Geč, Teja Cimerman, Hana Zajšek, Minea Kolenko, Nika Polak, Neja Polak, Alina Planinc, Klara Ropoša, Anna Tiya Cvetko, trenerja Uroš Krstič in Saša Prapotnik, tehnična vodja Bojana Moravec.

Minea K.

Kolesarjenje, odbojka, tek ali ...?

Nas dijake vedno navdihne profesorica športne vzgoje, Bojana Moravec. Vedno je polna življenja in veselja, zato smo jo povprašali za nasvet, saj vemo da je šport pomemben del našega življenja.

Pri športni vzgoji spoznavamo veliko športov. Kateri je vaš najljubši in v katerem se največkrat najdejo dijaki?

Moj najljubši šport je odvisen od letnega časa. Nikoli, na žalost moje družine, ni samo eden. Na žalost moje družine pravim iz dveh razlogov: prvi je ta, da si za šport vzamem veliko časa, drugi pa ta, da me moji družinski člani (hote ali nehote) spremljajo pri teh športih. Sedaj, ko so otroci že odrasli, sem sicer jaz tista, ki se moram truditi, da jih dohajam. Kar je dobro zame.

Moji najljubši športi so badminton, odbojka, tek, kolesarjenje, pohodništvo, rolanje, nordijsko rolanje, smučanje, tek na smučeh in frizbi.

Kot sta že v uvodu omenili, tudi v šoli spoznavamo veliko različnih športov. Vsak ima svoj čar, svoje prednosti. Se mi zdi, da imate dijakinje raje nekontaktne športne in da vam je všeč, da spoznavate različne športe. Najraje seveda odbojko in badminton.

Moj cilj je, da se vsak dijak najde v vsaj treh športih in v njih uživa, se družijo, sproščajo, hkrati pa koristno izrabljajo prosti čas in seveda skrbi za zdrav telesni razvoj.

Kdaj ste ugotovili, da želite postati profesorica športne vzgoje in kaj vas je pri tem najbolj pritegnilo?

Vedno sem rada telovadila. Med dvema ognjema sem redko izgubila. Veliko smo kotalkali, tekali, igrali rokomet, gimnastiko, plesali, plezali, smučali ... Se vam zdi čudno, da sem se našla v teh vodah?

Sedaj veliko časa preživite ob vzgoji najstnikov. Kakšni ste bili sami v najstniških letih?

Nič kaj se nisem spremenila. Le počasnejša sem in manj gibljiva. No, še bi lahko našli kaj.

Glede nato, da je šport v glavnem tudi vaš hobi, imate še kake druge hobije oz. dejavnosti v prostem času?

Ja, seveda. Zame ima dan premalo ur. Rada berem, poslušam glasbo, si ogledam dober film v kinu, za kratek čas rada pobegnem tudi kam drugam.

Profesorji svetujejo

Na teden imamo dijaki tri ure športne vzgoje. Kaj menite o tem? Bi jih moralo biti več?

Mislim, da je kar v redu tako, kot je zastavljeno. Če bi lahko odločala, bi uro podaljšala na 60 minut, ker zelo veliko časa porabite za preoblačenje in ugašanje telefona. Pa na uro še vedno ne poznate.

Ure športne vzgoje med poukom pomenijo prekinitev vašega sedenja in »spanja« v šoli. Možgane in telo dobro pregibate, se sprostite, smejite, kričite in verjamem, da potem lažje delate naprej.

Letos se je naša ženska rokometna ekipa dvignila na vrh srednješolskega rokometnega nivoja. To je bil velik ponos gimnazije in tudi vas. Ugotovili ste, da lahko zmagate, kaj boste za to naredili naslednje leto?

Bom rekla, da je tako že skoraj vsa leta, le da so bili takrat v ospredju fantje. Na vse sem res zelo ponosna! Verjamem, da bo drugo leto ekipa še močnejša in še bolj uigrana, še več treningov bo za dekleti in v uspeh skoraj ne smemo dvomiti.

Dijake vedno spodbujate k zdravemu načinu življenja. Kaj bi nam svetovali o športu in prehrani?

Saj se ponavljam kot pokvarjena plošča, ampak to je edino, kar si morate zapomniti:

Vsak dan vsaj malo športa, katerega koli. Kar vam je najbolj všeč, kar vas druži, razveseljuje, vam daje dodatno energijo. Ko to enkrat začutiš, vam žal ni pomoči (poglejte me).

Pri prehrani velja enako. Potrebno je jesti čim bolj raznoliko, sezonsko, domače, pa ne preveč. Pozabite vse diete in prehranske dodatke.

Ne pozabite na čokolado in oreščke, da boste v šoli bolj uspešni. P.s. Milka ni čokolada.

Zaupajte vase!

Želim vam veliko uspeha!

Maša P.

Poslavlja se še ena generacija

Za 4. letnike se ni končalo samo še eno navadno šolsko leto, ampak tudi naše zadnje v Gimnaziji Ormož. Starši so nam vedno govorili, da so to najlepša leta našega življenja in jih moramo izkoristiti. In ta naša štiri leta na gimnaziji smo poskušali na polno izkoristiti.

Ko smo se vpisali v gimnazijo smo mislili, da bodo to leta trdega dela in učenja, strogih profesorjev in težkih testov. Ja, nismo se zmotili, ampak dober odnos s profesorji in družba sošolcev sta nam ta leta zagotovo olajšali. Mislim, da lahko rečeva, da je bil naš razred povezan vsako leto bolj, s super vzdušjem pri urah in tudi izven šole, z zabavnimi razrednimi urami, za katere je bil zaslužen naš razrednik Peter Luknjar. Brez njega ne bi nikoli preživeli teh štirih let. Seveda ni bilo vedno tako rožnato, kot se sliši, saj ni mačji kašelj obiskovati gimnazije. Vsekakor pa smo pridobili veliko znanja z različnih področij, ki bo vsakemu posamezniku pri nadaljnjem šolanju prišlo še kako prav.

Zahvalimo se lahko vsem zaposlenim v gimnaziji, ki so nam pomagali in nas pripeljali do konca srednješolske poti.

Meta I., Ana K.

»Potujem že od malih nog«

V tem intervjuju vam predstavljamo dijaka 1. a letnika gimnazije Ormož – Jakoba Šnajderja. Z družino potujejo že vrsto let in vedno izberejo zelo zanimivo lokacijo.

Jakob, na kratko se nam predstavi, da te naši bralci bolje spoznajo in izvedo kaj zanimivega o tebi.

Sem Jakob Šnajder, v prostem času rad sestavljam razne Rubikove kocke in gledam poučne vidoe, v prostem času treniram tudi nogomet. Moj najljubši šport je smučanje, zato vsako leto z družino preživimo teden na smučišču.

Na spoznavnem vikendu si nam že pripovedoval o svojih potovanjih in zdelo se nam je zelo zanimivo. Katero je bilo tvoje prvo potovanje?

Prvič sem potoval na Kreto, ko sem star skoraj eno leto, zato se tega potovanja pravzaprav ne spomnim.

Daljša potovanja so zagotovo naporna. Kako si jih olajšaš? Imaš kakšen nasvet za naše bralce?

Daljših potovanj sem se že navadil, ampak vedno pomaga dobra družba in glasba, drugače pa se tako ali tako zabavaš, ko potuješ in tako čas hitreje mine.

Po твоjih pripovedih ste bili na zadnje v Indiji. Potovali pa ste tudi po Vietnamu, bili ste v New Yorku, Dubaju ... Kam greste letos?

Letos gremo po Aziji. Najprej gremo v Indonezijo na primer Bali, GiliTrawangan, Lombok ..., nato gremo za nekaj dni v Singapur in pred vrnitvijo domov še v Dubaj.

Videl si že ogromno. Kje ti je bilo najbolj všeč?

Do zdaj mi je bilo najbolj všeč v Indoneziji na otoku GiliTrawangan, saj tam ni prometa (skoraj brez avtov) in morje tam je prekrasno s pestrim morskim življenjem.

Povedal si nam že veliko o potovanjih. Preidimo še malo na šolo. Kako se ti zdi v gimnaziji Ormož? Zakaj si se odločil priti sem?

Menim, da bi težko izbral bolje, saj je šola blizu mojega doma in mi omogoča najvišjo raven izobrazbe v domačem kraju, kjer imam večino prijateljev, imamo tudi različne dejavnosti, zaradi majhnosti šole pa se profesorji lahko posvetijo vsakemu dijaku posebej.

Drugačno okolje, drugačna država pomeni tudi drugačno kulturo in prehrano. Kje si najbolj užival v prehrani in v kateri državi imajo tebi najljubšo kulturo?

Po mojem mnenju imajo najboljšo prehrano v Indoneziji ali pa na Tajskem, tudi tamkajšnja kultura se mi zdi izredno zanimiva.

Za zaključek nam povej, katero destinacijo bi predlagal našim bralcem in zakaj?

Kot sem večkrat omenil, bi priporočal Indonezijo, saj je tam dobra hrana, kultura je zanimiva, pokrajina in morje sta prekrasna in, razen cene letalskih kart, so cene prenočišč zelo ugodne.

Jakob, najlepša hvala. Želimo še ti veliko lepih potovanj in veliko sreče v preostalih treh letnikih gimnazije.

DIJAŠKI KOKTEJL

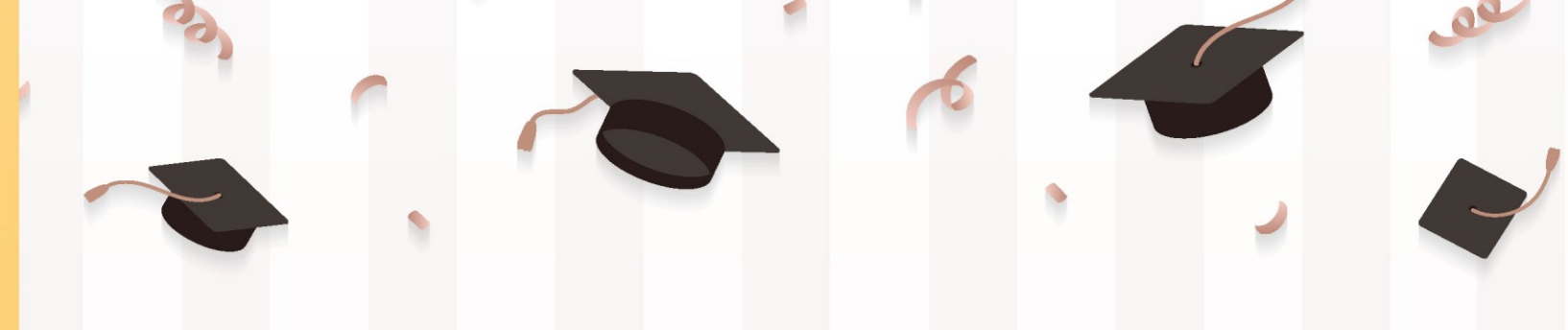
Poslušajte nas na 88,9 MHz FM

Vsako zadnjo soboto v mesecu

Ponovitev oddaje je v nedeljo ob 19. uri

OB 11. URI

Nagrade v šolskem letu 2018/19

Nagrade za uspešno delo v času šolanja v Gimnaziji Ormož prejmejo dijaki 4. letnika:

Gašper Hebar za dosežke na tekmovanjih in večletno soustvarjanje šolskega časopisa,

Meta Ivanuša za večletno sodelovanje v šolskem bendu, soustvarjanje šolskega časopisa in promocijo šole,

Ana Klinc za 4-letni odličen uspeh, večletno vodenje Dijaške skupnosti, sodelovanje na dijaških prireditvah, soustvarjanje šolskega časopisa in dosežke na tekmovanjih,

Ana Korpar za večletno soustvarjanje šolskega časopisa,

Larisa Kumer za večletno sodelovanje na kulturnih prireditvah, soustvarjanje šolskega časopisa in promocijo šole,

Maja Munda za 4-letni odličen uspeh in večletno sodelovanje v šolskem bendu,

Primož Ozmec za večletno sodelovanje na dijaških prireditvah in soustvarjanje šolskega časopisa,

Nika Polak za večletno sodelovanje na športnem področju,

Grega Rubin za 4-letni odličen uspeh, večletno soustvarjanje šolskega časopisa, sodelovanje na likovnem področju, v foto-video krožku, pri Memofrikah in dosežke na tekmovanjih,

Nuša Žinko za 4-letni odličen uspeh in dosežke na tekmovanjih.

Ana Čeh za večletno soustvarjanje in izvajanje dejavnosti za otroke, sodelovanje v pevskem zboru in promocijo šole,

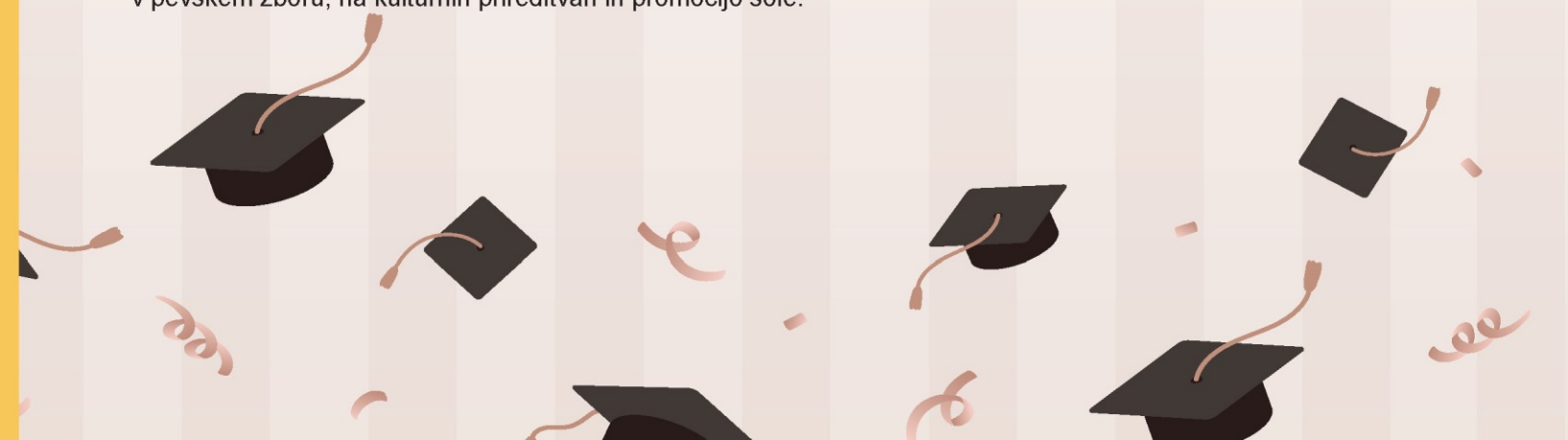
Anamarija Ozmec za 4-letni odličen uspeh, večletno soustvarjanje in izvajanje dejavnosti za otroke, sodelovanje v pevskem zboru ter promocijo šole,

Maša Rajh za večletno soustvarjanje in izvajanje dejavnosti za otroke, sodelovanje v pevskem zboru in promocijo šole,

Zala Šešerko za 4-letni odličen uspeh, večletno soustvarjanje in izvajanje dejavnosti za otroke, sodelovanje v pevskem zboru in bendu, dosežke na tekmovanjih ter promocijo šole,

Eva Štampar Ivanuša za večletno soustvarjanje in izvajanje dejavnosti za otroke, sodelovanje v pevskem zboru, na kulturnih prireditvah in promocijo šole,

Sanja Viher za večletno soustvarjanje in izvajanje dejavnosti za otroke, soustvarjanje šolskega časopisa, sodelovanje v pevskem zboru, na kulturnih prireditvah in promocijo šole.

Dosežki na tekmovanjih

**Območno tekmovanje iz znanja slovenščine za
Cankarjevo priznanje:**

SREBRNO PRIZNANJE: Alja Barič, Sandra Kumer,
Zala Šešerko

Državno tekmovanje iz biologije:

SREBRNO PRIZNANJE: Sandra Kumer in Ana Klinc

Državno tekmovanje iz znanja nemščine:

SREBRNO PRIZNANJE: Lea-Marie Dovečar

Državno tekmovanje v znanju o sladkorni bolezni:

ZLATO PRIZNANJE: Vid Munda

SREBRNO PRIZNANJE: Ana Klinc in Nuša Žinko

Državno tekmovanje Ekokviz:

SREBRNO PRIZNANJE: Sandra Kumer

BRONASTO PRIZNANJE: Lea Samec

Državno tekmovanje iz zgodovine:

BRONASTO PRIZNANJE: Nuša Krabonja

Če nikoli ne poskusiš,
nikoli ne veš.

Zgodovinski kviz:

1. ekipa: Lea Husel, Renata Klemenčič in Lea Samec - ZLATO PRIZNANJE
2. ekipa: Klara Branda, Julijana Ozmec in Lara Tušek - ZLATO PRIZNANJE

Memoriada (tekmovalje v pomnjenju):

NAJBOLJŠI REZULTAT V DRŽAVI: Grega Rubin

Območno tekmovanje iz znanja geografije:

SREBRNO PRIZNANJE: Julijana Ozmec in Gašper Hebar

Finale srednješolskega državnega prvenstva srednjih šol v rokometu, dijakinje:

3. MESTO: Urška Belšak, Klara Cimerman, Teja Cimerman, Anna Tiya Cvetko, Zala Geč, Minea Kolenko, Kaja Korpar, Alina Planinc, Neja Polak, Nika Polak, Klara Ropoša, Ana Škorjanec, Hana Zajšek

Literarni natečaj za šolska glasila in druge knjižne publikacije JSKD - 32.

Roševi dnevi:

NAGRADA ZA DOBER DOMOZNANSKI PROJEKT: 70 dijakov

Šolsko leto 2018/2019

@gimormoz

02 740 01 47

<http://www.gimnazija-ormoz.si/>